

Ay Bahçesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Ay Bahçesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Mia, sarı yağmurluğu hışırdayarak ve mavi çizmeleri patikaya tıkırdatarak büyükannesinin evinin etrafında seke seke dolaşıyordu. Her zaman sıcacık kurabiyeleri ve hikâyeleri olan Büyükanne Rose'u ziyaret etmeyi çok severdi. Ama bugün Mia yeni bir şey fark etti: uzun çalılardan arkasına saklanmış küçük bir demir kapı. Parmaklıkların arasından yalnızca karanlık yapraklar görünüyordu. 'Orada ne var?' diye sordu Mia, ela yeşili gözleri merakla kocaman açılmıştı.

Büyükanne Rose gülümsedi, mavi gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında pırıldadı. 'Orası ay bahçesi, canım,' dedi yumuşak bir sesle. 'Yıllardır kilitli. Ama bazen, dolunay gecelerinde, kapının ardında gümüş bir parıltı görüyorum.' Mia'nın kalbi heyecanla çarptı. Gizli bir bahçe! O gece penceresinden dışarı baktı ve soluğu kesildi. Gümüş çiçekler kapının ötesinde usulca parlıyor, minik yıldızlar gibi ışıldıyordu.

Mia her gece penceresinden o parıltıyı izledi. Her şeyden çok içeri adım atmak istiyordu. Boynunda kırmızı bir kurdeleye bağlı küçük bir gümüş anahtar asılıydı—Büyükanne'nin hediyesi. 'Belki bu anahtar kapıyı açar,' diye fısıldadı Mia. Ama kapı hep kilitliydi ve bahçe güzel bir gizem olarak kaldı. 'Sabır,' dedi Büyükanne Rose. 'Güzel şeyler beklemeyi bilenlere gelir.' Mia iç çekti ama başını salladı.

Bir akşam, Mia'nın kurdelesindeki gümüş anahtar ısındı. Kapıya koştu ve anahtarı kilide soktu. Tık! Kapı yumuşak bir gıcırtyla açıldı. Mia içeri adım attı, kalbi küt küt atıyordu. Bahçe yakından daha da büyüleyiciydi: gümüş çiçekler salınıyor, hava minik ışıklarla pırıldıyordu. 'Merhaba?' diye seslendi Mia usulca. Rüzgârda çalan rüzgâr çanları gibi bir şingirtı yanıt verdi ona.

Parlayan bir gül fidanının arkasından minik bir peri uçu. Bir çay fincanından büyük değildi; sedef gibi parlayan bir teni ve ay ışığı gibi süzülen uzun gümüş saçları vardı. Kanatları çiçek yaprakları gibi ışıldıyordu. 'Ben Lumi,' dedi, sesi yumuşak çanlar gibiydi. 'Bu bahçeyi ben korurum. Sen Mia olmalısın. Bizi bulacak kadar sabırlı birini bekliyordum.' Mia'nın gözleri kocaman açıldı. 'Çiçekler—parlıyorlar!'

Lumi başını salladı, mor gözleri pırıldadı. 'Bunlar ay çiçekleri. Yalnızca ay ışığında açar ve yalnızca sabırla ve sevgiyle ilgilenilirse açar.' Çiy damlasından asasını salladı ve minik bir tomurcuk gümüş bir çiçeğe dönüştü. 'Ama en nadir çiçek, Yıldız Kalbi, yüz yılda yalnızca bir kez açar. Özel bir özen ister.' Mia'nın tombul yanakları heyecanla kızardı. 'Ben yardım edebilirim! Ben çok sabırlıyım.' Lumi gülümsedi. 'Göreceğiz.'

Lumi, Mia'ya meşe palamudundan yapılmış küçük bir sulama kabı verdi. 'Ay çiçekleri her akşam su ister, ama çok fazla değil,' diye açıkladı. Mia her bitkiyi dikkatle suladı, damlaları saydı. Bazı geceler yağmurun dinmesini beklemek zorunda kaldı. Bazı geceler salyangozlar çiçeklere doğru sürünüyordu. Mia onları tek tek usulca uzaklaştırdı. 'Sabır,' diye fısıldadı, tıpkı Büyükanne Rose gibi. Ve bahçe yavaş yavaş daha da parladı.

Bir gece bahçede güçlü bir rüzgâr esti ve yaprakları her yere savurdu. Mia sarı yağmurluğuyla, elinde minik bir fenerle dışarı koştu. Lumi'yi narin bir tomurcuğu korumaya çalışırken buldu. 'Rüzgâr çok güçlü!' diye bağırdı Lumi. Mia bir an düşündü. Sonra düşen dalları toplayıp tomurcuğun etrafına küçük bir barınak yaptı. 'İşte,' dedi nefes nefese. 'Bu onu güvende tutar.' Lumi onun parmağına sarıldı. 'Teşekkürler, Mia.'

Haftalar geçti ve Mia her gece bahçeyi ziyaret etti. Yabani otları yoldu, çiçeklere şarkı söyledi ve meraklı tavşanları kovaladı. Bazen yorgun oluyordu ama asla pes etmedi. 'Neden gelmeye devam ediyorsun?' diye sordu Lumi bir akşam. Mia gülümsedi, çilli burnu kırıştı. 'Çünkü Yıldız Kalbi'nin açtığını görmek istiyorum. Ve çünkü bu bahçeyi seviyorum.' Lumi'nin kanatları sevinçle çırpındı. 'Sen gerçekten sabırlısın, Mia.'

Sonra aysız bir gece geldi. Bahçe karanlıktı ve çiçekler boyunlarını bük müştü. Mia endişelendi. 'Ay ışığı olmadan iyi olacaklar mı?' Lumi üzgün göründü. 'Açmak için ışığa ihtiyaçları var. Ama ay geri dönecek.' Mia beklemek istemiyordu. Büyükannesinin sözlerini hatırladı: güzel şeyler beklemeyi bilenlere gelir. Bu yüzden çiçeklerin yanına oturdu ve şafak sökene kadar onlara eşlik ederek usulca şarkı söyledi.

Ertesi akşam Büyükanne Rose, Mia'yı içeri çağırdı. 'Bu gece özel bir şey var,' dedi gökyüzünü işaret ederek. Büyük ve parlak bir dolunay yükseliyordu. Mia'nın soluğu kesildi. 'Dolunay! Lumi, Yıldız Kalbi'nin dolunay altında açtığını söylemişti!' Büyükannesinin yanağına bir öpücük kondurdu ve bahçeye koştu. Lumi küçük yeşil bir tomurcuğun yanında bekliyordu. 'Bu gece o gece,' diye fısıldadı Lumi. 'Eğer sabırlı olursak.'

Mia ve Lumi birlikte oturup tomurcuğu izlediler. Dakikalar geçti. Hiçbir Şey olmadı. Mia'nın gözleri ağırlaştı ama oradan ayrılmadı. 'Sabır,' diye fısıldadı. Sonra tomurcuk yavaşça açılmaya başladı. Yaprak yaprak, her yıldızdan daha parlak ışıldayan bir çiçeğe dönüştü. Işığı bahçeye yayıldı ve tüm ay çiçekleri buna karşılık olarak parladı. 'Yıldız Kalbi!' diye bağırdı Lumi. 'Başardın, Mia!'

Mia hayranlıkla baktı. Yıldız Kalbi, gördüğü en güzel çiçekti. Yaprakları gökkuşağının her rengiyle ışıltıyor, ortasında minik, parlayan bir yıldız taşıyordu. 'Mükemmel,' diye fısıldadı Mia. Lumi çiçeğin etrafında dans etti, kanatları pırıldadı. 'Bu dünyanın en nadir çiçeği. Yalnızca sabırla ve sevgiyle ilgilenenler için açar.' Mia'nın içi ısındı. Bekleyişine değmişti.

Ertesi sabah Mia, Büyükanne Rose'a her şeyi anlattı. Büyükanne gülümsedi ve ona sarıldı. 'Bahçenin sırrını keşfedeceğini biliyordum,' dedi. 'Senin sabırlı bir kalbin var, canım.' Mia kurdelesindeki gümüş anahtara baktı. 'Bahçeyi ziyaret etmeye devam edebilir miyim?' diye sordu. Büyükanne başını salladı. 'Elbette. Ve Yıldız Kalbi yeniden açacak, ama yalnızca ona özen göstermeye devam edersek.'

O günden sonra Mia her gece ay bahçesini ziyaret etti. Çiçekleri suladı, Lumi'yle konuştu ve Yıldız Kalbi'nin yeniden açmasını bekledi. Bazen bu birçok ay sürüyordu ama Mia aldırmıyordu. Hayattaki en güzel şeylerin beklemeye değer olduğunu öğrenmişti. Ve dolunay altında, o ve Lumi birlikte oturup gümüş çiçeklerin parlamışını izlerlerdi.

Ve eğer bir gün Büyükanne Rose'un evini ziyaret ederseniz, uzun çalıların arkasına bakın. Hafif bir gümüş parıltı görebilirsiniz. Ama unutmayın: bahçe yalnızca sabırlı olanlar için açılır. Mia hl gümüş anahtarını takıyor ve biliyor ki gizli harikalar her yerde—yeterince bekler ve zen gösterirseniz onları bulursunuz.